

מי שמתו פרק שלישי ברכות

י"ט.

עין משפט
נר מצוה

ואי ס"ד דלא ידעי. אין מציינין כלום אלא כערא דגופא: המספר אחר המס. בגגותו של מת אחר מיתתו: קניא מעללא. קנה גדול וכד נפל מן הגג: עללא. גג: ארנקא דמוחיה. כים שהמוח מונח בו: והמטעם עקלקלוסא. לעיל מינה כמיזב הטיבה ה' לטובים וסמיך ליה והמטעם עקלקלוסא והמכריעים את חובתם יותר על זכותם להטותם לכך חובה: יוליכס ה' את פועלי האון. לגיחנס: צ"ד מקומות. השתא משמע מנינו שגדו חכמים בני אדם צ"ד מקומות לכבוד הרב לפי שלא נשאו כבוד לרנס: הוא היה אומר. עקביא צן מהללאל במסכת עדיות: אין משקיין. אם קניא לה צבלה ונסתרה: לא את הגיורס. דזני ישראל אמור פצשה (במדבר ה) פרט לאשת גר ועבר משוחרר: נעלמי. כך שמה או על שם מקומה: דוגמא השקוה. על שהיו שמהיו להם הם השקוה שהיו שמהיו ואבטליון מצני בניו של סנחריב כדאמרין בגיטין בפרק הנזקין (דף ע"ו): ר' יהודה. פליג אלעיל דקמני שגדו את עקביא: אשעיה עורה נעלמי. עקב ה' דפסקים (דף סד): שהיו שערי העורה נעלמים כשחוטין פסקים של כל כת וכת שהפסק נשחט גבי כמות: על כל אדם ציטאל. כלומר כשהיתה נעלמת עליהם והיינו כשנתמללה פה לפה לא היה צבולם אדם חשוד בצחמה ויראת הטעל עקביא: אלעור צן חנוך פסקת. יזלו והיינו נמי לכבוד הרב שעבר ע"פ הגחמים על הידים: אלמלא חוני אסה. שינא שמך בגולה וצמשיבות: לריך אסה להסדרו. לפי שהטריח לפני המקום על עסק גשמים לא כך שלמתי כמה פעמים לכבוד המקום כבוד הרב הוא: מתקטע. לשון מוטע. נקל צלבו לחטוא לאצוי ולהטריחו על תלמו: מקולסים. צלויים כשפן שלמין ומולין כרעיהן וקרקוליהן וקרקיסים סביבותן צשפוד. ועל שם כך קורוהו מקולס שהוא לשון מוויין דממרגס וכובע נחושת על ראשו (שמאל א) וקולסא דנחשא: צלילי פסחים. זכר לפסח שנולדו שלם שנאלמר בו על כרעיו ועל קרבו (שמות) כלומר עס כרעיו ועס קרבו: גורני עלין נדוי. והיינו נמי לכבוד הרב שאסרו חכמים את הדבר לפי שהוא קרוב גברא רבה הוה שמע מינה גברא רבה הוה שמע מינה ר' יוסי בר אבין אמר מטיל מלאי לבנים של תלמידי חכמים הוה האמר ר' יוחנן כל המטיל מלאי לבנים של תלמידי חכמים וזכה ויובש בישיבה של מעלה שנא' (קהלת ז) כי יבעל החממה בעל הכסף ובגמרא דבני מערבא (מ"ק פ"ג ה"א) אמרי מהו תורס אמר ר' חנינא דהוה משלה בתרסותן דרבנן: חתכו חוליות נתן חול בין חוליה לחוליה ר' אליעזר חטמוהו חכמים מטמאין יהוה הגורו של עכנאי ואמר רב יהודה אמר שמואל לה מה שחמך חטמוהו חכמים וזכה ויובש מן הטעם ומלרפו צבצשן כשאר קדרות ואם נטמא חלריכו חמכו נמילה ואם נתלו צענין זה שחמכו סביב סביב חמוליות עגולות וחזר ומיכרו צטיט של חול צין חוליה לחוליה רבי אליעזר מטהר עולמית שאינו עוד ככלי חרס של שרץ צבצשן וחכמים מטמאין: עענאי. כחשש של סוכר עענאו צעגולה: כל טהרות. שנעשו צתנור זה או שנגשו צאוריו והיה ר' אליעזר מטהרן והם שרפוס: וצרכוהו. לפי שהרבה צבצא לחלוק צדצר זה כדאמרין צבצא מיעטא צפרק הזה (דף ע"ט): נדוי צמעי' לא טנן. הא צרכוהו צברייתא הוא דמני לה: מדמה מילתא למילתא. כל מקום שראה צמנתינן שחלק היחד על הרבים מתלוקת גדולה או אחד מן החכמים שמדצר קשה כנגד גדול הימנו אומר ראוי היה כאן נדוי: והם מספדין אותו כאן. יוש מפרשין שמתן לצד אחר. והוא יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואי ס"ד דלא ידעי כי אמר להו מאי הוי אלא מאי ידיעי למה לי למומר להו לאחוזקי ליה טיבורא למשה אמר רבי יצחק כל המספר אחרי המת כאלו מספר אחרי האבן איכא דאמרי דלא ידעי ואיכא דאמרי ידיעי ולא איכפת להו איני והא אמר רב פפא חד אישתעי מילתא בתריה דמר שמואל ונפל קניא מטללא ובוזא לארנקא דמוחיה שאני צורבא מרבנן דקודשא בריך הוא תבע ביקריה אמר רבי יהושע בן לוי כל המספר אחר מטתן של תלמידי חכמים נופל בגיהנם שנא' והמטעים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל אפילו בשעה ששלום על ישראל יוליכם ה' את פועלי האון תנא רבי ר' ישמעאל אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שמא עשה תשובה שמא שלקא דעתך אלא ודאי עשה תשובה והני מילי בדברים שבגופו אבל בממונא עד דמהדר למריה: ואמר ר' יהושע בן לוי אב"ד מקומות בית דין מגדי' על כבוד הרב וכולן שנינו במשנתנו אמר ליה ר' אלעזר היכא אמר ליה לבי תשכח נפק דק ואשכח תלת המולול בנימילת ידים והמספר אחר מטתן של תלמידי חכמו' והמגיס דעתו כלפי מעלה המספר אחר מטתן של תלמידי חכמים מאי היא דתנן הוא היה אומר אין משקיין לא את הגיורת ולא את המשוחררת וחכמים אומרים: משקיין ואמרו לו מעשה בכרכמית שפחה משוחררת בירושלים והשקוה שמעיה ואבטליון ואמר להם דוגמא השקוה ונדוהו ומת בנדויו וסקלו בית דין את ארונו והמולול בנימילת ידים מאי היא דתנן א"ר יהודה חס ושלום שעקביא בן מהללאל נתנדה שאין עורה נעלמת על כל אדם בישראל בחכמה ובטהרה וביראת הטא עקביא בן מהללאל אלא את מי נדו את אלעזר בן חנוך שפקק בנימילת ידים וכשמת שלחו בית דין והניחו אבן גדולה על ארונו ללמדך שכל המתנדה ומת בנדויו ב"ד סוקלין את ארונו המגיס דעתו כלפי מעלה מאי היא דתנן שלח לו שמעון בן שמח לחוני המעגל צריך אתה להתנדות ואלמלא חוני אתה גורוני עלך נדוי אבל מה אעשה שאחה מהחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שמתחאב לפני אביו ועושה לו רצונו ועליך הכתוב אומר ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך ותו ליכא והא איכא דתני רב יוסף תודום איש רומי והנהיג את בני רומי להאכילן גדיים מקולסין בלילי פסחים שלח ליה שמעון בן שמח אלמלא תודום אתה גורוני עלך נדוי שאתה מאכיל את ישראל קדשים בחוץ במשנתנו קאמרין והא ברייתא היא ובמתני' ליכא והא איכא הא דתנן חתכו חוליות כעכנאי זה וממאוהו ותניא אותו היום הביאו כל טהרות שמייהר ר"א ושרפום לפניו ולבסוף ברכוהו אפילו הכי נדוי במתני' לא תנן אלא בב"ד מקומות היכא משכחת לה ר' יהושע בן לוי מדמה מילתא למילתא ור' אלעזר לא מדמה מילתא למילתא: נושאי המטה וחלופיהן: ת"ר אין מוציאין את המת סמוך לק"ש ואם התחילו אין מפסיקין איני והא רב יוסף אפקוהו סמוך לק"ש ואם שאני: שלפני המטה ושלחור המטה: ת"ר העוסקים בהספד בזמן שהמת מוטל לפניו נשמטין אחד אחד וקורין אין המת מוטל לפניו הן יושבין וקורין והוא יושב ודומם הם עומדים ומתפללין והוא עומד ומצדיק עליו את הדין ואומר רבון העולמים הרבה חטאתי לפניך ולא נפרעת ממני אחד מני אלף יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתגדור פרצותינו ופרצות כל עמך בית ישראל ברחמים אמר אביי לא מבעי ליה לאיניש למימר הכי דארשב"ל וכן תנא משמיה דרבי יוסי לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן ואמר רב יוסף מאי קראה שנאמר ככמעט כסדום היינו מאי אהדר להו נביא שמעו דבר ה' קציני סדום: קברו את המת וחזרו וכו': אם יכולים להתחיל ולגמור את כולה אין אבל פרק אחד או פסוק אחד לא ורמינהו קברו את המת וחזרו אם יכולין להתחיל ולגמור אפילו פרק אחד או פסוק אחד הכי נמי קאמר אם יכולין להתחיל ולגמור אפילו פרק אחד או אפילו פסוק אחד עד שלא יגיעו לשורה יתחילו ואם לאו לא יתחילו: העומדים

העומדים

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

ואינו תנור כלל, והכמים מטמאין קסברי השתא מיהת תנור הוא וכלי הוא דהא לא אפרדו חוליותיו ומשכח כדכר. והוה תנורו של עכנאי. שהקפוחו הלכות עכנאו וזו וברכוהו על אשר חלק על דברי רבי שמעון כאלו לוללם. ואסיקנא ר' יהושע לא בני לשון נדוי מפורש במשנתנו, אלא מדמי מילתא למילתא, ואלא עשרים וארבעה. ר' אלעור לא בני נדוי מפורש במשנתנו ולא אשכח אלה תלמידי חכמים ורבי יוסי יושע דיומס. האצל: למימר הכי. לא נפרעת ממני דמשמע הפרע: הרוחא

תורה אור השלם

- 1. והמטעים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל:
2. ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך:
3. לוללם וצבאות הוהיר לנו שרדי כמקטס כסדום היינו לעמרה ורמינו שמענו דבר יקציני סדום האינו תורת אלהינו עם עמך:
ישעיהו א ט"ז

תורה אור השלם

- 1. והמטעים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל:
2. ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך:
3. לוללם וצבאות הוהיר לנו שרדי כמקטס כסדום היינו לעמרה ורמינו שמענו דבר יקציני סדום האינו תורת אלהינו עם עמך:
ישעיהו א ט"ז

תורה אור השלם

- 1. והמטעים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל:
2. ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך:
3. לוללם וצבאות הוהיר לנו שרדי כמקטס כסדום היינו לעמרה ורמינו שמענו דבר יקציני סדום האינו תורת אלהינו עם עמך:
ישעיהו א ט"ז

תורה אור השלם

- 1. והמטעים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל:
2. ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך:
3. לוללם וצבאות הוהיר לנו שרדי כמקטס כסדום היינו לעמרה ורמינו שמענו דבר יקציני סדום האינו תורת אלהינו עם עמך:
ישעיהו א ט"ז

תורה אור השלם

- 1. והמטעים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל:
2. ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך:
3. לוללם וצבאות הוהיר לנו שרדי כמקטס כסדום היינו לעמרה ורמינו שמענו דבר יקציני סדום האינו תורת אלהינו עם עמך:
ישעיהו א ט"ז

תורה אור השלם

- 1. והמטעים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל:
2. ישמח אביו ואמך ותגל יולדתך:
3. לוללם וצבאות הוהיר לנו שרדי כמקטס כסדום היינו לעמרה ורמינו שמענו דבר יקציני סדום האינו תורת אלהינו עם עמך:
ישעיהו א ט"ז

מוסף רש"י

הובא בסוף הסכת.

מוסף רש"י

הובא בסוף הסכת.

מוסף רש"י

הובא בסוף הסכת.

מוסף רש"י

הובא בסוף הסכת.

מוסף רש"י

הובא בסוף הסכת.

מוסף רש"י

הובא בסוף הסכת.

רבינו חננאל

המספר אחר מטתן של התלמידי חכמים פי אחר מטתן, לשון הטיה הוא כלומר נתיב מדרך הישירה, ודכחנא דתי רבי ישמעאל אם ראית ה"ח שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שראיתו בו ועשה תשובה לפיכך אסור לספר בזה, ואסיקנא חני מילי בעברייתא הנהו אבלי בגולה ממון עד שיהירר לבעליו. והמגיס דעתו כלפי מעלה, פי: שטורח להקב"ה יותר מדאי ועובר הוא ומזלו בדברי חכמים שאמרו לא נכון לעשות כן, כההוא מעשה דרבא ופירק חסידים מי איכא דמיטרי מקמי שיהי כולי האי, למחר אכתיבה לפרייה דמרסח בסביני. ועוד אתה טהרתה תגה להוציא פירות בלא זמנה. ואמר להם דוגמא השקוה. כ"א ויכחמא פי גרים שמכוחה השקוה, כלומר שמינה ואבטליון שחאו מיטפתי גרים, הן השקוה גיורת להראות שהן חושבין כישראל וגמלאו מלולין בכבודן. [אלמלא תודום אתה גורוני עלך נדוי וכו'. ויהיה ר' אלעור מטהר. פי: חתכו חוליות חוליה לחוליה רבי שלח חובך חוליהם על חברתה וחילים התגורו. ר"א מטהר, כלומר מאחר שהחול בין חוליה לחוליה אינו מרובקות לעולם, ורואין אותן כאלו מפורדות הן.

רבינו חננאל

המספר אחר מטתן של התלמידי חכמים פי אחר מטתן, לשון הטיה הוא כלומר נתיב מדרך הישירה, ודכחנא דתי רבי ישמעאל אם ראית ה"ח שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שראיתו בו ועשה תשובה לפיכך אסור לספר בזה, ואסיקנא חני מילי בעברייתא הנהו אבלי בגולה ממון עד שיהירר לבעליו. והמגיס דעתו כלפי מעלה, פי: שטורח להקב"ה יותר מדאי ועובר הוא ומזלו בדברי חכמים שאמרו לא נכון לעשות כן, כההוא מעשה דרבא ופירק חסידים מי איכא דמיטרי מקמי שיהי כולי האי, למחר אכתיבה לפרייה דמרסח בסביני. ועוד אתה טהרתה תגה להוציא פירות בלא זמנה. ואמר להם דוגמא השקוה. כ"א ויכחמא פי גרים שמכוחה השקוה, כלומר שמינה ואבטליון שחאו מיטפתי גרים, הן השקוה גיורת להראות שהן חושבין כישראל וגמלאו מלולין בכבודן. [אלמלא תודום אתה גורוני עלך נדוי וכו'. ויהיה ר' אלעור מטהר. פי: חתכו חוליות חוליה לחוליה רבי שלח חובך חוליהם על חברתה וחילים התגורו. ר"א מטהר, כלומר מאחר שהחול בין חוליה לחוליה אינו מרובקות לעולם, ורואין אותן כאלו מפורדות הן.

רבינו חננאל

המספר אחר מטתן של התלמידי חכמים פי אחר מטתן, לשון הטיה הוא כלומר נתיב מדרך הישירה, ודכחנא דתי רבי ישמעאל אם ראית ה"ח שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שראיתו בו ועשה תשובה לפיכך אסור לספר בזה, ואסיקנא חני מילי בעברייתא הנהו אבלי בגולה ממון עד שיהירר לבעליו. והמגיס דעתו כלפי מעלה, פי: שטורח להקב"ה יותר מדאי ועובר הוא ומזלו בדברי חכמים שאמרו לא נכון לעשות כן, כההוא מעשה דרבא ופירק חסידים מי איכא דמיטרי מקמי שיהי כולי האי, למחר אכתיבה לפרייה דמרסח בסביני. ועוד אתה טהרתה תגה להוציא פירות בלא זמנה. ואמר להם דוגמא השקוה. כ"א ויכחמא פי גרים שמכוחה השקוה, כלומר שמינה ואבטליון שחאו מיטפתי גרים, הן השקוה גיורת להראות שהן חושבין כישראל וגמלאו מלולין בכבודן. [אלמלא תודום אתה גורוני עלך נדוי וכו'. ויהיה ר' אלעור מטהר. פי: חתכו חוליות חוליה לחוליה רבי שלח חובך חוליהם על חברתה וחילים התגורו. ר"א מטהר, כלומר מאחר שהחול בין חוליה לחוליה אינו מרובקות לעולם, ורואין אותן כאלו מפורדות הן.

רבינו חננאל

המספר אחר מטתן של התלמידי חכמים פי אחר מטתן, לשון הטיה הוא כלומר נתיב מדרך הישירה, ודכחנא דתי רבי ישמעאל אם ראית ה"ח שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שראיתו בו ועשה תשובה לפיכך אסור לספר בזה, ואסיקנא חני מילי בעברייתא הנהו אבלי בגולה ממון עד שיהירר לבעליו. והמגיס דעתו כלפי מעלה, פי: שטורח להקב"ה יותר מדאי ועובר הוא ומזלו בדברי חכמים שאמרו לא נכון לעשות כן, כההוא מעשה דרבא ופירק חסידים מי איכא דמיטרי מקמי שיהי כולי האי, למחר אכתיבה לפרייה דמרסח בסביני. ועוד אתה טהרתה תגה להוציא פירות בלא זמנה. ואמר להם דוגמא השקוה. כ"א ויכחמא פי גרים שמכוחה השקוה, כלומר שמינה ואבטליון שחאו מיטפתי גרים, הן השקוה גיורת להראות שהן חושבין כישראל וגמלאו מלולין בכבודן. [אלמלא תודום אתה גורוני עלך נדוי וכו'. ויהיה ר' אלעור מטהר. פי: חתכו חוליות חוליה לחוליה רבי שלח חובך חוליהם על חברתה וחילים התגורו. ר"א מטהר, כלומר מאחר שהחול בין חוליה לחוליה אינו מרובקות לעולם, ורואין אותן כאלו מפורדות הן.

רבינו חננאל

המספר אחר מטתן של התלמידי חכמים פי אחר מטתן, לשון הטיה הוא כלומר נתיב מדרך הישירה, ודכחנא דתי רבי ישמעאל אם ראית ה"ח שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שראיתו בו ועשה תשובה לפיכך אסור לספר בזה, ואסיקנא חני מילי בעברייתא הנהו אבלי בגולה ממון עד שיהירר לבעליו. והמגיס דעתו כלפי מעלה, פי: שטורח להקב"ה יותר מדאי ועובר הוא ומזלו בדברי חכמים שאמרו לא נכון לעשות כן, כההוא מעשה דרבא ופירק חסידים מי איכא דמיטרי מקמי שיהי כולי האי, למחר אכתיבה לפרייה דמרסח בסביני. ועוד אתה טהרתה תגה להוציא פירות בלא זמנה. ואמר להם דוגמא השקוה. כ"א ויכחמא פי גרים שמכוחה השקוה, כלומר שמינה ואבטליון שחאו מיטפתי גרים, הן השקוה גיורת להראות שהן חושבין כישראל וגמלאו מלולין בכבודן. [אלמלא תודום אתה גורוני עלך נדוי וכו'. ויהיה ר' אלעור מטהר. פי: חתכו חוליות חוליה לחוליה רבי שלח חובך חוליהם על חברתה וחילים התגורו. ר"א מטהר, כלומר מאחר שהחול בין חוליה לחוליה אינו מרובקות לעולם, ורואין אותן כאלו מפורדות הן.

רבינו חננאל

המספר אחר מטתן של התלמידי חכמים פי אחר מטתן, לשון הטיה הוא כלומר נתיב מדרך הישירה, ודכחנא דתי רבי ישמעאל אם ראית ה"ח שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שראיתו בו ועשה תשובה לפיכך אסור לספר בזה, ואסיקנא חני מילי בעברייתא הנהו אבלי בגולה ממון עד שיהירר לבעליו. והמגיס דעתו כלפי מעלה, פי: שטורח להקב"ה יותר מדאי ועובר הוא ומזלו בדברי חכמים שאמרו לא נכון לעשות כן, כההוא מעשה דרבא ופירק חסידים מי איכא דמיטרי מקמי שיהי כולי האי, למחר אכתיבה לפרייה דמרסח בסביני. ועוד אתה טהרתה תגה להוציא פירות בלא זמנה. ואמר להם דוגמא השקוה. כ"א ויכחמא פי גרים שמכוחה השקוה, כלומר שמינה ואבטליון שחאו מיטפתי גרים, הן השקוה גיורת להראות שהן חושבין כישראל וגמלאו מלולין בכבודן. [אלמלא תודום אתה גורוני עלך נדוי וכו'. ויהיה ר' אלעור מטהר. פי: חתכו חוליות חוליה לחוליה רבי שלח חובך חוליהם על חברתה וחילים התגורו. ר"א מטהר, כלומר מאחר שהחול בין חוליה לחוליה אינו מרובקות לעולם, ורואין אותן כאלו מפורדות הן.